

PLA D'ÚS PÚBLIC DEL PARC DEL MONTSENY

A. ANTECEDENTS I CONTEXTUALITZACIÓ

A1. INTRODUCCIÓ

1.	INTRODUCCIÓ	1
1.1	L'àmbit d'aplicació	2
1.2	El paisatge del Montseny	3
1.3	L'ocupació humana i les activitats econòmiques	5
1.4	El Montseny: Parc natural i Reserva de la Biosfera	10
1.4.1	Real Decreto de creació del Patronat de la Muntanya del Montseny	11
1.4.2	Pla especial del Parc natural del Montseny	11
1.4.3	Decret de creació del Parc natural del Montseny	11
1.4.4	Decret d'aprovació del Pla d'Espais d'Interès Natural	11
1.4.5	Declaració com a Reserva de la Biosfera	12
1.4.6	Xarxa Natura 2000	12
1.5	Dades generals del Parc del Montseny	13
1.5.1	Superfície del Parc	13
1.5.2	Divisió administrativa del Parc	14
1.5.3	Titularitat del sòl	15
1.5.4	Òrgans de participació i gestió	16

1. INTRODUCCIÓ

El Pla d'ús públic és el document marc de referència que, en coherència amb el que s'estableix al *Pla especial de protecció del medi físic i del paisatge del Parc del Montseny* (en endavant *Pla especial*), proposa el model d'ús públic pretès per a l'espai protegit, així com les directrius que hauran de seguir les actuacions dels diferents programes que el desenvolupin. S'hi analitza la situació de partida i es proposen actuacions concretes, recollint tots aquells aspectes relacionats amb la gestió de visitants al Parc (EUROPARC-España 2005b).

El *Pla especial* preveu específicament, en la seva normativa, la redacció del present *Pla d'ús públic* (en endavant PUP), com a Pla de gestió que ha de regular i programar les activitats relacionades amb l'ordenació de la freqüentació i seguretat de les persones, l'atenció als visitants i l'explicació dels valors patrimonials, l'educació ambiental, la participació i el voluntariat, les activitats turístiques, les publicacions, els materials i les estratègies d'extensió.

1.1 L'àmbit d'aplicació

L'àmbit del PUP del Parc del Montseny és el mateix que el del *Pla especial*, una extensió de 31.063,90 ha situades a cavall de les províncies de Barcelona i Girona, que abasta part del territori de les comarques del Vallès Oriental, d'Osona i La Selva. El seu perímetre engloba sòls que pertanyen als municipis d'Aiguafreda, Arbúcies, Breda, Campins, Cànoves i Samalús, El Brull, Figaró-Montmany, Fogars de Montclús, Gualba, La Garriga, Montseny, Riells i Viabrea, Sant Feliu de Buixalleu, Sant Esteve de Palautordera, Sant Pere de Vilamajor, Seva, Tagamanent i Viladrau.

L'existència de dotacions i serveis propis del Parc fora d'aquest àmbit, així com la possibilitat de dur a terme actuacions en el territori a l'entorn del Parc –fora dels seus límits- per tal de millorar la gestió de l'ús públic de dins el Parc, fan que en alguns aspectes l'àmbit del PUP depassi l'estricta àmbit del *Pla especial* i estableixi directrius i/o actuacions concretes a desenvolupar fora dels seus límits, sempre d'acord amb la voluntat i interès municipals al respecte.

1.2 El paisatge del Montseny

El Montseny és el massís de major altitud de la Serralada Prelitoral Catalana, situat al seu extrem nord-oriental. Es tracta d'un massís ben delimitat per la plana de Vic (al nord-oest) i les depressions del Vallès (al sud) i de la Selva (al nord-est), així com pels cursos fluvials de la riera d'Arbúcies (a l'est) i del riu Congost (a l'oest).

El massís ocupa uns 400 km² i està format per tres conjunts o blocs muntanyosos que, en forma d'u, encerclen la vall alta de la Tordera. De nord-est a sud-oest, aquestes tres unitats bàsiques són:

- **Massís oriental:** constituït principalment pel Turó de l'Home i les Agudes (amb 1.706 i 1.703 m snm d'altitud, respectivament), als vessants dels quals neixen, entre d'altres, les rieres de Gualba i Breda i diversos afluents de la riera d'Arbúcies. A l'extrem nord-occidental d'aquest conjunt, hi trobem el Coll de Sant Marçal (1.109 m snm), a la capçalera de la riera d'Arbúcies (al nord-est) i de la Tordera (a l'oest), punt de contacte amb:
- **Massís central:** dominat pel Matagalls (1.697 m snm), juntament amb d'altres cims com el Turó del Mig (1.582 m snm), el Turó Gros (1.541 m snm) i el Turó d'en Bessa (1.395 m snm). Al vessant nord d'aquest conjunt trobem la capçalera de la riera Major, que vessa les seves aigües al riu Ter. Al seu extrem oest trobem el Collformic (1.145 m snm) que el separa de:
- **Massís de La Calma:** constituït per La Calma i el Tagamanent (1.056 m snm), amb morfologia d'altiplà i una cota màxima al Puig Drau (1.344 m snm). Els escarpats vessants que voregen La Calma vessen les seves aigües principalment cap a les conques del Congost (a l'oest), el Mogent (al sud) i la Tordera (a l'est).

Els factors més determinants en l'actual paisatge del Montseny són:

- L'altitud, significativa no tant en termes absoluts (Turó de l'Home, 1706 m snm) com en termes relatius, en relació amb les planes i serres que l'envolten, així com la seva situació propera al mar i l'orientació dels seus vessants expliquen en gran mesura la diversitat d'unitats del paisatge que es pot trobar en aquesta muntanya mediterrània d'extensió més aviat modesta.
- La litologia, que pràcticament a tot el massís és de caràcter silici. Mentre que les roques calcàries es limiten als vessants de la conca del Congost, a l'oest del Montseny.
- L'activitat antròpica, modeladora del paisatge des del neolític, per la qual cosa parlem de paisatge cultural més que no pas de paisatge natural en sentit estricte. D'altra banda, convé tenir present la situació del Montseny en relació amb la regió

metropolitana de Barcelona, on viuen quasi quatre milions i mig de persones (el 72% de la població de Catalunya concentrada en el 10% del territori).

En destacar el paper que, al llarg dels segles, ha tingut el factor antròpic com a modelador i responsable de l'actual paisatge del Montseny, caldrà tenir en compte els consegüents canvis, molts d'ells visibles avui, que pot propiciar el procés d'abandonament de les activitats econòmiques del sector primari i la generalització de les del terciari. Caldrà plantejar-se, doncs, quin tipus de paisatge es vol per al massís de cara al futur.

Pel que fa al clima, a l'altitud cal afegir les diferències marcades per l'orientació dels vessants i, com a factor molt important, la proximitat al mar. En termes generals, l'altitud determina un descens de les temperatures i un augment de les precipitacions. Cal dir, però, que altres factors poden matisar considerablement aquests trets característics: el primer és la mediterraneïtat, que deixa sentir la seva influència a tot el massís i fa que la distribució anual de les precipitacions sigui molt irregular, amb un acusat descens estival, fins i tot a les parts altes, i una notable irregularitat també interanual; la pronunciada inversió tèrmica a l'hivern, que produeix les denses boires a les planes veïnes; i finalment l'exposició a la marinada, que afavoreix la formació de boires diürnes i el manteniment d'un elevat grau d'humitat al vessant oriental, fins i tot en el període més eixut.

Aquests trets fisiogràfics bàsics, allò que podem anomenar el substrat o el suport del paisatge, han condicionat la varietat biològica i l'ocupació humana del massís, que es manifesten en la vegetació i els usos del sòl com a expressió més visible de la síntesi d'elements que conformen el paisatge.

La distribució de la vegetació manté un paral·lelisme quasi simètric amb les disparitats del clima. El mantell vegetal es presenta en estatges, amb una variació altitudinal i relacionada amb l'orientació i el sòl. Això fa possible que al Montseny es trobin representades tres de les quatre grans regions biogeogràfiques europees (veure l'apartat B1.1.1).

Altres factors expliquen també algunes de les singularitats més significatives de la vegetació del Montseny: així la notable extensió de la fageda no es pot explicar tan sols per l'altitud si no afegim la importància dels vents de llevant, carregats amb la humitat de la Mediterrània, sobretot a l'estiu. L'existència d'uns claps d'avetosa entre els faigs, com a veritable relíquia botànica, és possible gràcies a una orientació francament obaga; o l'estatge boreoalpí de matollar, amb espècies d'afinitat subalpina, que s'explica bàsicament per la força del vent i la pobresa del sòl als cims i carenes més enlairats, units a la seva utilització com a pastures. Cal no oblidar que, a més, ha estat la intervenció humana la que ha acabat de modificar el paisatge, introduint altres espècies, com els castanyers i algunes coníferes, afavorint les pinedes i suredes i substituint el bosc per camps de conreu i pastures que, un cop abandonats, deixen pas a les brolles i matolls.

1.3 L'ocupació humana i les activitats econòmiques

Des de la Prehistòria, el Montseny ha estat ocupat pels humans, que hi han instal·lat els seus assentaments i n'han aprofitat els recursos, esdevenint així els principals agents modeladors del seu paisatge. Si bé en temps recents hi ha un procés de despoblament, de mitjans segle XIX fins a principi del XX el massís fou intensament ocupat.

Al Brull es troben les restes més importants d'un assentament ibèric i pel peu de la muntanya hi transitaren els romans. A l'Edat Mitjana el poblament es va desenvolupar a les parts baixes del massís. Les parts altes es reserven per a pastures o per treure'n fusta. Va ser, però, la forta expansió demogràfica que va viure el camp català als segles XVIII i XIX, la que va fer que la muntanya experimentés la primera gran transformació del seu paisatge. En aquesta època l'ocupació humana s'enfila muntanya amunt i ultrapassa la cota dels mil metres, en forma de noves masies o de corrals per tancar-hi els ramats a l'estiu; d'altra banda s'intensifica la substitució del bosc per conreus o pastures.

Paral·lelament tot el país comença a viure també una profunda transformació: la industrialització, que fa créixer els nuclis urbans, especialment Barcelona i els seus voltants, també fa sentir la seva influència a la muntanya. Es manté fins als anys cinquanta una intensa explotació de modalitats lligades a la satisfacció de les necessitats dels creixents nuclis urbans: és el cas del carboneig o dels pous de glaç, tècniques que es remunten en el temps fins a l'edat mitjana. Els assentaments de la franja alta es comencen a buidar passades les primeres dues dècades del segle XX a favor dels pobles de les planes i valls o de la conurbació barcelonina.

Els darrers decennis porten la que podem anomenar segona gran transformació del paisatge de la muntanya. Els progressos tecnològics i la terciarització de les activitats econòmiques poden exemplificar-se amb l'arribada de vehicles de motor al massís. El Montseny, bo i mantenint certes activitats agrícoles, ramaderes i d'explotació forestal, esdevé un espai de lleure per als quatre milions llargs de persones que l'envolten en un radi d'una hora de desplaçament motoritzat; al voltant d'aquests nombrosos visitants de cap de setmana o vacances giren una bona part de les activitats econòmiques de la muntanya. En tot cas, el Montseny és escenari de noves activitats i, per tant, de noves transformacions, de manera que les darreres dades demogràfiques semblen apuntar cap a la seva recuperació i consolidació com a espai dinàmic i territori habitat (veure la Taula A1. 1.2 i la Figura A1. 1.1).

Taula A1. 1.1 Població dels municipis del Parc (any 2005).

Municipi	Població total	Població dins del Parc	
		Cases	Habitants
Aiguafreda	2.392	3	7
Arbúcies	6.305	47	181
Breda	3.698	0	0
El Brull	222	34	108
Campins	354	2	8
Cànoves i Samalús	2.506	8	20
Figaró i Montmany	1.020	7	19
Fogars de Montclús	440	53	161
La Garriga	14.137	2	3
Gualba	1.026	2	7
Montseny	306	68	306
Riells i Viabrea	3.248	19	78
Sant Esteve de Palautordera	1.962	4	9
Sant Feliu de Buixalleu	769	1	1
Sant Pere de Vilamajor	3.361	28	80
Seva	3.136	1	3
Tagamanent	287	8	22
Viladrau	1.000	7	16
Total	46.169	294	1.029

Font: Diputació de Barcelona i Diputació de Girona 2006.

Taula A1. 1.2 Evolució de la població del Parc i dels municipis que l'integren.

Al conjunt de municipis del Montseny (1970-2005)														
1970	1975	1981	1986	1991	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
23.940	24.445	25.635	26.747	29.244	33.296	34.383	36.119	36.760	38.009	38.867	41.273	43.220	44.516	46.169
A l'interior del Parc (1992-2005)														
1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	
679	688	759	803	860	824	876	901	930	931	946	939	971	1.029	

Font: Diputació de Barcelona i Diputació de Girona 2002 i 2006.

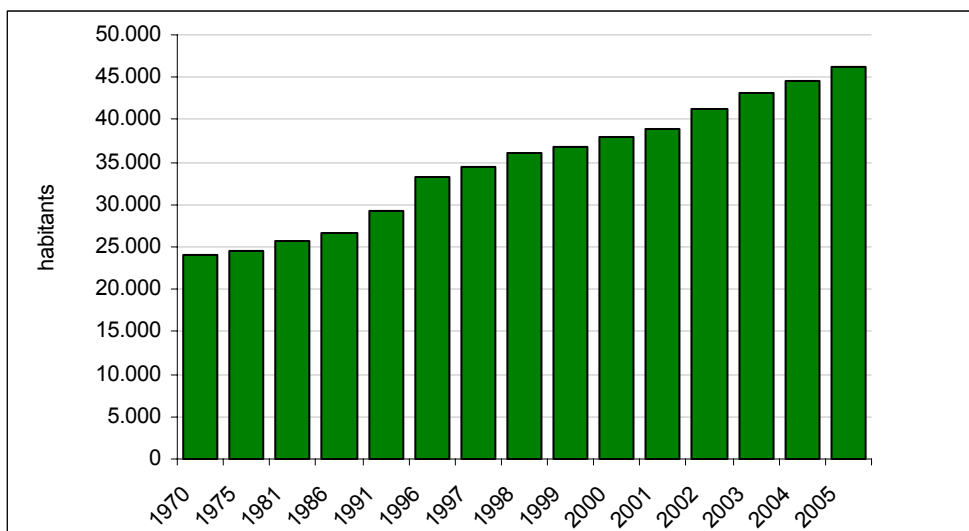

Figura A1. 1.1 Evolució de la població dels municipis que integren el Parc

Font: Elaboració pròpia a partir de Diputació de Barcelona i Diputació de Girona 2002 i 2006.

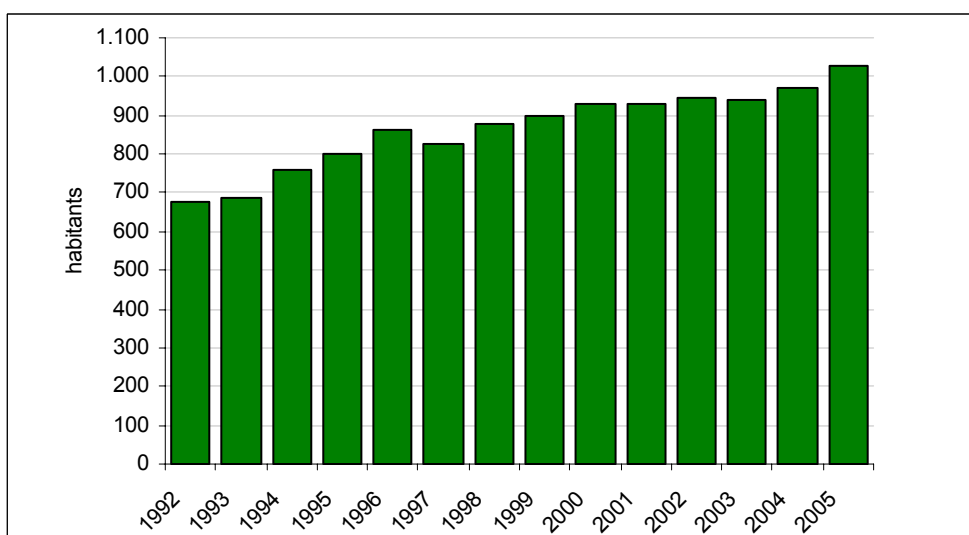

Figura A1. 1.2 Evolució de la població a l'interior del Parc

Font: Elaboració pròpia a partir de Diputació de Barcelona i Diputació de Girona 2002 i 2006.

En l'actualitat, l'activitat econòmica dels municipis que formen part del Parc (veure Figura A1. 1.3 i Taula A1. 1.3), se centra principalment en el sector serveis, amb pràcticament un 52% de la població ocupada, tot i que part de l'activitat que genera aquesta ocupació pot estar ubicada fora del municipi. L'oferta d'equipaments i serveis d'iniciativa privada ha esdevingut al Montseny un tema cabdal en l'economia de la població local, complementant i fins i tot suplint per complet les activitats econòmiques tradicionals del sector primari (vegeu apartat B.1.4 per a més detalls). El segon sector en importància és l'industrial, amb

pràcticament un 35% de l'ocupació. En aquest sentit cal destacar que el Vallès Oriental, és una de les comarques amb major activitat industrial de Catalunya, amb una important concentració d'indústries al municipi de Sant Celoni, dedicades principalment al sector de la química i els metalls, i la Garriga, dedicades a la fusta i els mobles (Idescat 2006).

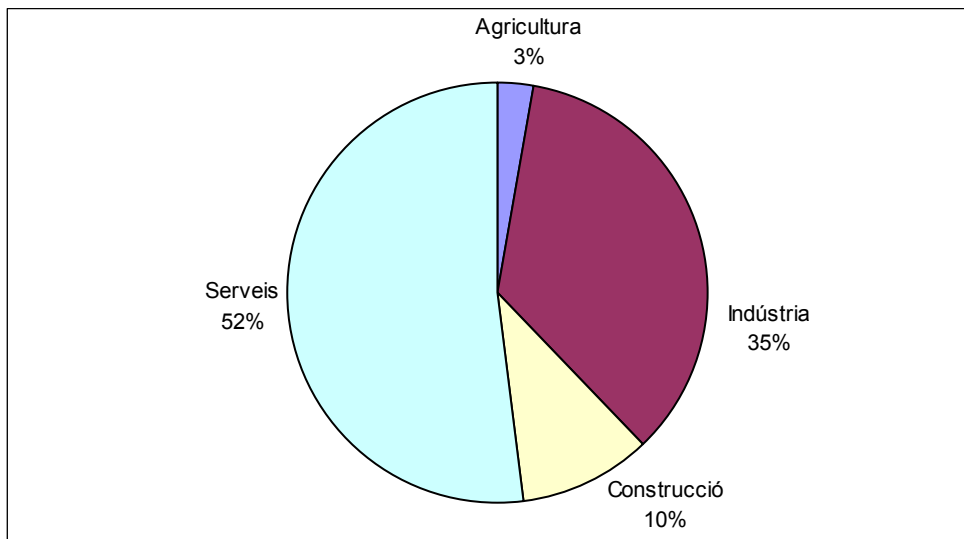

Figura A1. 1.3 Sectors d'ocupació als municipis del Parc (any 2001).

Font: Elaboració pròpia a partir de la web de l'Institut d'Estadística de Catalunya 2006 (www.idescat.cat).

Aquest important desenvolupament econòmic, així com la seva localització geogràfica, fan que a l'entorn del Parc es concentrin dos dels principals eixos vectors de desenvolupament i influència de l'àrea metropolitana de Barcelona, així com del conjunt de Catalunya i de l'estat, com són l'anomenat Corredor de la Tordera i la Vall del Congost. Cal destacar, en aquest marc, els següents elements de comunicació:

- Autopista AP-7 internacional Barcelona – la Jonquera.
- Carretera C-17, Eix Barcelona – Vic – Ripoll.
- Carretera C-25, Eix Transversal Lleida – Cervera – Manresa – Vic – Girona.
- Carretera C-35, Granollers – Hostalric.
- Tren d'alta velocitat, Línea Barcelona – Perpinyà (en construcció).
- Tren RENFE internacional, línia Barcelona – Montpeller.
- Tren RENFE distància mitjana, línia Ca2 Barcelona – Girona – Portbou.
- Tren RENFE rodalies, línia C2 Sant Vicenç / Vilanova – Maçanet.
- Tren RENFE rodalies, línia C3 L'Hospitalet – Vic.

L'any 2001, com es detalla a la Taula A1. 1.3, al conjunt de municipis que integren el Parc, hi havia una població activa total de 19.743 persones, amb un percentatge d'ocupació de pràcticament el 90%. El total de llocs de treball comptabilitzats en aquest conjunt de municipis fou de 14.751.

Taula A1. 1.3 L'ocupació als municipis del Parc (any 2001).

Municipi	Sector d'ocupació (%)				Població activa		Treballen al municipi		Treballen fora del municipi
	Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis	Ocupada	Desocupada	Residents	No residents	
Aiguafreda	1,9	41,3	15,2	41,7	1.013	738	467	432	546
Arbúcies	2,9	45,7	8,5	42,9	2.349	125	1.831	726	518
Breda	2,6	47,2	10,6	39,5	1.514	101	804	362	710
El Brull	20,2	16,9	4,5	58,4	89	8	33	31	56
Campins	5,8	25,9	7,2	61,2	139	11	53	9	86
Cànoves i Samalús	3,7	33,3	12,9	50,2	902	119	228	66	674
Figaró i Montmany	1,5	30,9	14,6	53,0	404	36	165	126	239
Fogars de Montclús	10,1	15,4	7,4	67,0	188	9	89	38	99
La Garriga	1,1	30,6	7,6	60,6	5.392	559	2.845	2.576	2.547
Gualba	2,4	40,1	8,0	49,4	411	36	111	129	300
Montseny	9,0	18,0	12,8	60,2	133	5	80	34	53
Riells i Viabrea	2,0	41,0	12,2	44,9	1.117	77	229	457	888
St Esteve de Palautordera	4,3	20,9	13,6	61,2	626	57	301	88	325
Sant Feliu de Buixalleu	12,2	31,0	11,9	44,9	303	26	82	274	221
Sant Pere de Vilamajor	2,6	29,4	10,9	57,1	1.313	142	418	446	895
Seva	5,0	32,7	11,9	50,4	1.198	76	416	302	782
Tagamanent	4,8	24,0	13,5	57,7	104	7	32	102	72
Viladrau	7,4	24,3	21,7	46,5	391	25	203	166	188
Total	2,9	34,9	10,3	51,9	17.586	2.157	8.387	6.364	9.199
Vallès Oriental	1,2	36,9	9,9	52,0	151.935	15.620			
Osona	3,4	27,3	12,9	56,4	51.956	7.208			
la Selva	4,6	35,7	11,2	48,5	60.663	4.705			
Catalunya	2,5	25,2	10,4	62,0	2.815.126	318.935			

Font: Web de l'Institut d'Estadística de Catalunya 2006 (www.idescat.cat).

1.4 El Montseny: Parc natural i Reserva de la Biosfera

L'interès per la preservació del paisatge del Montseny es va fer palès ja a principis del segle XX de la mà dels primers excursionistes i va ser posat de relleu davant el ple de la Mancomunitat de Catalunya pel diputat Jaume Bofill i Mates, que presentava l'any 1922 una moció proposant la creació al Montseny del primer Parc Nacional de Catalunya, quatre anys després que s'haguessin creat els dos primers parcs nacionals espanyols, Covadonga i Ordesa. L'any 1928 un *Real Decreto* signat pel rei Alfons XIII en el transcurs d'un viatge a Estocolm va crear el Patronat de la Muntanya del Montseny, que havia de garantir un cert nivell de protecció al nucli central del massís, esdevenint així el primer espai protegit del territori català.

A la dècada dels setanta, paral·lelament a la presa de consciència per part de la societat de la necessitat de preservar el medi natural, la Diputació de Barcelona, aprofitant les possibilitats que oferia la *Ley del suelo*, va posar en marxa una política de protecció d'espais naturals. Així el 26 de juliol de 1977 es va aprovar el *Pla especial del Parc natural del Montseny* per al sector barceloní i el 26 de gener de 1978 per a l'àmbit gironí. Aquest mateix any rebé també el reconeixement internacional que suposava la seva declaració com a Reserva de la Biosfera, en el marc del Programa MAB ("L'Home i Biosfera") de la UNESCO. Ambdues fórmules, Parc natural i Reserva de la Biosfera, pretenen integrar i fer compatible el manteniment dels sistemes naturals amb l'aprofitament equilibrat dels recursos i el desenvolupament econòmic. Així doncs, amb l'aprovació del *Pla especial*, es dotava d'un instrument de protecció a una extensió de 30.120 ha, que comprenia el massís del Montseny i el conjunt orogràfic de La Calma fins al Congost.

En el transcurs d'aquests darrers vint-i-nou anys de vigència del *Pla especial 1977-1978* s'ha anat desenvolupant i consolidant, fins i tot a través de sentències del Tribunal Suprem, un model de gestió, que ha suposat la presència de personal en el territori, l'aplicació d'un pressupost i l'execució d'un programa d'activitats, amb el triple objectiu de preservar els sistemes naturals i el patrimoni cultural, promoure el desenvolupament econòmic i la millora de la qualitat de vida dels habitants de la muntanya i ordenar, tot garantint-lo, l'ús públic del Parc.

La realitat econòmica, social, política i legislativa ha experimentat, però, canvis notables en aquests anys, raó per la qual les diputacions de Barcelona i Girona, conjuntament amb els ajuntaments implicats, van posar en marxa l'any 2003 la revisió del *Pla especial del Parc natural del Montseny*. El nou Pla, que actualment es troba en fase de redacció, haurà de permetre afrontar adequadament els desafiaments de les properes dècades.

1.4.1 Real Decreto de creació del Patronat de la Muntanya del Montseny

Aprovat el 15 de setembre de 1928, constitueix el precedent històric de l'aplicació d'un règim de protecció especial a la muntanya del Montseny.

1.4.2 Pla especial del Parc natural del Montseny

Redactat d'acord amb la *Ley Sobre Régimen del Suelo y Ordenación Urbana*, (text refós de 9 d'abril de 1976). És promogut per la Diputació de Barcelona i aprovat per la Comissió Provincial d'Urbanisme de Barcelona, el 26 de juliol de 1977, i per la Diputació de Girona i aprovat per la *Orden del Ministerio de Obras Públicas y Urbanismo de 26 de enero de 1978*.

És la figura cabdal de protecció del Parc natural del Montseny i la que determina bàsicament el règim de protecció i gestió actuals, en aplicació de la legislació urbanística.

En l'actualitat s'està elaborant el nou *Pla especial de protecció del medi físic i del paisatge del Parc del Montseny*.

Per diferenciar entre ambdós plans especials esmentats, d'aquí endavant, al text es parla de *Pla especial 1977-1978*, en referència al document encara vigent, i de *Pla especial* en relació al que es troba en fase de redacció i que ha de ser properament aprovat.

1.4.3 Decret de creació del Parc natural del Montseny

El *Decret 105/1987, de 20 de febrer*, de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 827, de 10 d'abril de 1987) reconeix la creació del Parc natural del Montseny, d'acord amb la *Llei 12/1985, de 13 de juny, d'Espais Naturals* aprovada pel Parlament de Catalunya i publicada al DOGC núm. 556, de 28 de juny de 1985.

1.4.4 Decret d'aprovació del Pla d'Espais d'Interès Natural

En el *Decret 328/1992, de 14 de desembre*, de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 1714, d'1 de març de 1993) en el seu annex 1, que relaciona la llista d'Espais d'Interès Natural, s'inclou el Montseny, amb els límits de l'àmbit del *Pla especial 1977-1978*.

1.4.5 Declaració com a Reserva de la Biosfera

La Resolució del Comitè Internacional de Coordinació del Programa MAB de la UNESCO de 28 d'abril de 1978 incorpora el Parc natural del Montseny a la xarxa mundial de Reserves de la Biosfera dins del programa "L'Home i la Biosfera" (MAB) de la UNESCO.

1.4.6 Xarxa Natura 2000

La xarxa Natura 2000 es crea arrel de la Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres, i incorpora elements de la Directiva 97/62/CE del Consell, de 27 d'octubre de 1997, que adapta al progrés científic i tècnic la Directiva 92/43/CEE i de la Directiva 79/409/CEE del Consell, de 2 d'abril de 1979, relativa a la conservació de les aus silvestres.

Segons la proposta catalana de la xarxa Natura 2000 a Catalunya (Acord de Govern del dia 05/09/2006), el Parc natural del Montseny es troba entre els espais a incloure a la llista de Llocs d'Importància Comunitària (LIC) de l'estat espanyol, en la seva regió biogeogràfica mediterrània (llista pendent d'aprovació) i en la tipologia d'espais de muntanya interior.

1.5 Dades generals del Parc del Montseny

1.5.1 Superfície del Parc

La superfície total del Parc natural d'acord amb el *Pla especial 1977-1978* és de 30.120,10 ha.

En el nou *Pla especial de protecció del medi físic i del paisatge del Parc del Montseny* –en redacció– la superfície del Parc passa a ser de 31.063,90 hectàrees (OTPAT 2006a), amb els límits que es grafien en els plànols d'aquest PUP.

Per tal de definir tractaments i usos específics més ajustats a les característiques concretes del territori, el *Pla especial 1977-1978* estableix i delimita les zones següents:

Taula A1. 1.4 Zonificació segons el *Pla especial 1977-1978*

Zonificació del Parc natural del Montseny	Superfície (ha)
Reserva natural (àrea de Parc)	16.294,70
Reserva natural qualificada (àrea de Parc)	1.077,70
Zona d'influència (àrea de preparc)	12.747,70
Parc natural	30.120,10
Reserva de la Biosfera	30.120,10

Font: Diputació de Barcelona i Diputació de Girona 2006.

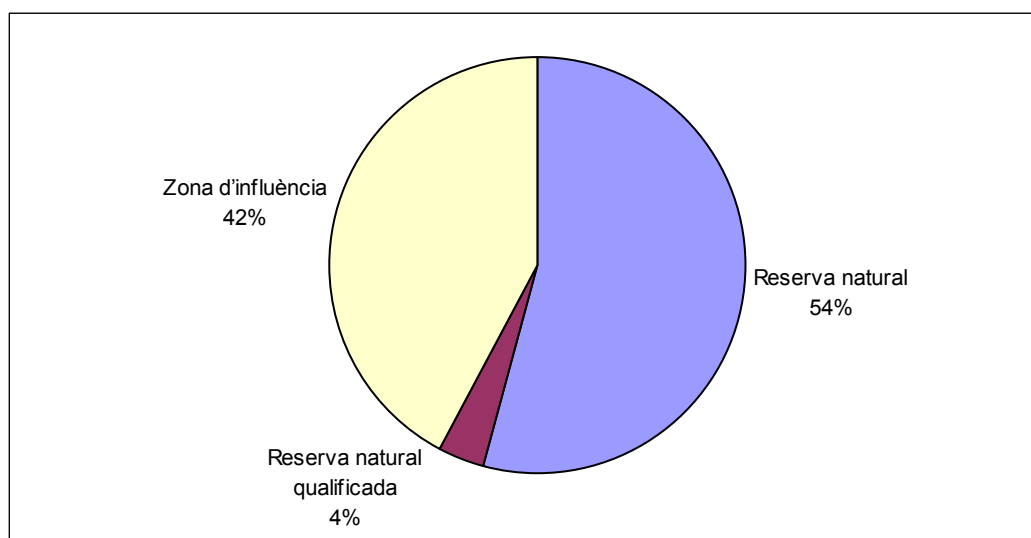

Figura A1. 1.4 Distribució de la superfície del Parc segons la zonificació del *Pla especial 1977-1978*.

Font: Elaboració pròpia a partir de Diputació de Barcelona i Diputació de Girona 2006.

La nova zonificació que estableix el *Pla especial* és la següent:

Taula A1. 1.5 Zonificació segons el *Pla especial* en redacció.

Zonificació del Parc del Montseny	Superfície (ha)
Zona de reserva natural	2.606,07
Zona d'alt interès natural, ecològic i paisatgístic	6.397,17
Zona d'interès natural	21.806,25
Zones subjectes a ordenació preexistent	254,40
Total Parc	31.063,90

Font: OTPAT 2006a.

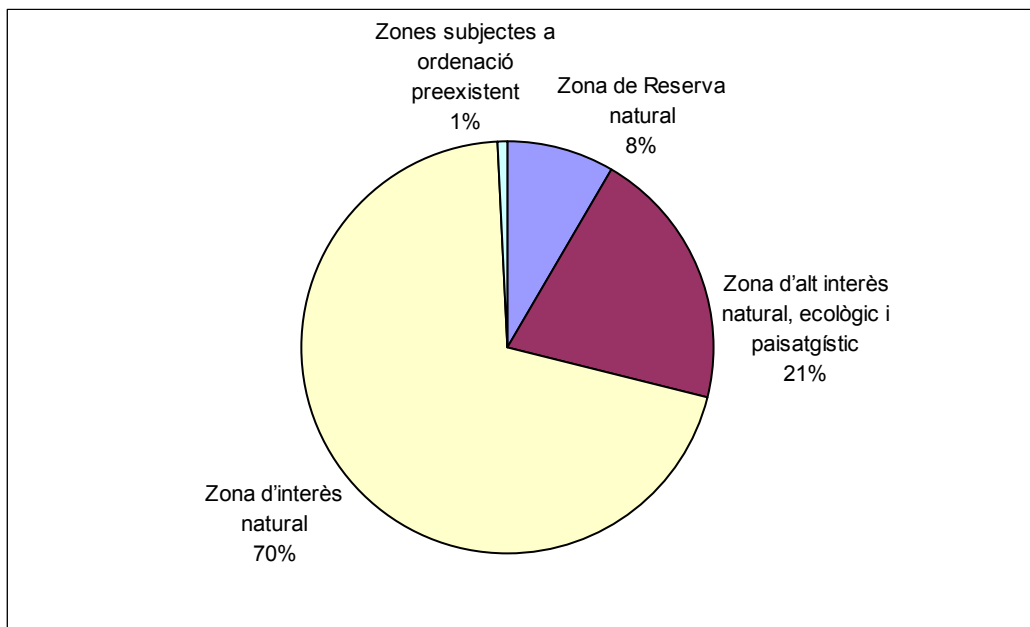

Figura A1. 1.5 Distribució de la superfície del Parc segons la zonificació del *Pla especial* en redacció.

Font: Elaboració pròpia a partir d'OTPAT 2006a.

1.5.2 Divisió administrativa del Parc

El territori delimitat pel nou *Pla especial de protecció del medi físic i del paisatge del Parc del Montseny* (OTPAT, 200/) inclou sòls que pertanyen a 18 municipis de les comarques del Vallès Oriental, Osona i la Selva.

Taula A1. 1.6 Divisió administrativa del Parc segons el *Pla especial* en redacció.

Comarques		ha de parc	% del Pla especial
EL VALLÈS ORIENTAL		17340,80	55,82
OSONA		6907,56	22,24
LA SELVA		6815,54	21,94
Municipi	Sup. total	Sup. Pla especial	% municipi / Pla especial
Aiguafreda	789,75	544,24	68,91
El Brull	4103,04	3487,87	85,01
Campins	729,13	249,04	34,16
Cànoves i Samalús	2919,10	1822,45	62,43
Figaró i Montmany	1498,90	599,37	39,99
Fogars de Montclús	3971,59	3530,44	88,89
La Garriga	1879,72	394,99	21,01
Gualba	2328,96	1038,25	44,58
Montseny	2676,84	2676,84	100,00
Sant Esteve de Palautordera	1063,94	447,33	42,03
Sant Pere de Vilamajor	3472,24	2137,22	61,55
Seva	3040,22	618,97	20,36
Tagamanent	4330,86	3900,64	90,07
Arbúcies	8622,34	4821,25	55,88
Breda	501,99	107,56	21,43
Riells i Viabrea	2697,51	1483,67	55,00
Sant Feliu de Buixalleu	6193,70	403,07	6,51
Viladrau	5072,73	2800,73	55,21
Total general	55892,86	31063,90	100,00

Font: OTPAT 2007d.

1.5.3 Titularitat del sòl

En el moment de redactar aquesta Memòria no es disposa encara de la superfície per titularitat del nou *Pla especial* en procés de redacció.

D'acord amb els límits del *Pla especial 1977-1978*, el 86,6% de la superfície del Parc natural és de titularitat privada, mentre que el 13,7% restant és propietat de la Diputació de Barcelona i de la Generalitat de Catalunya.

Taula A1. 1.7 Titularitat del sòl al Parc.

Titularitat	Superfície (ha)
Pública (Diputació de Barcelona)	3.814,19
Pública (Generalitat de Catalunya)	279,54
Privada	26.190,96

Font: Diputació de Barcelona i Diputació de Girona 2006.

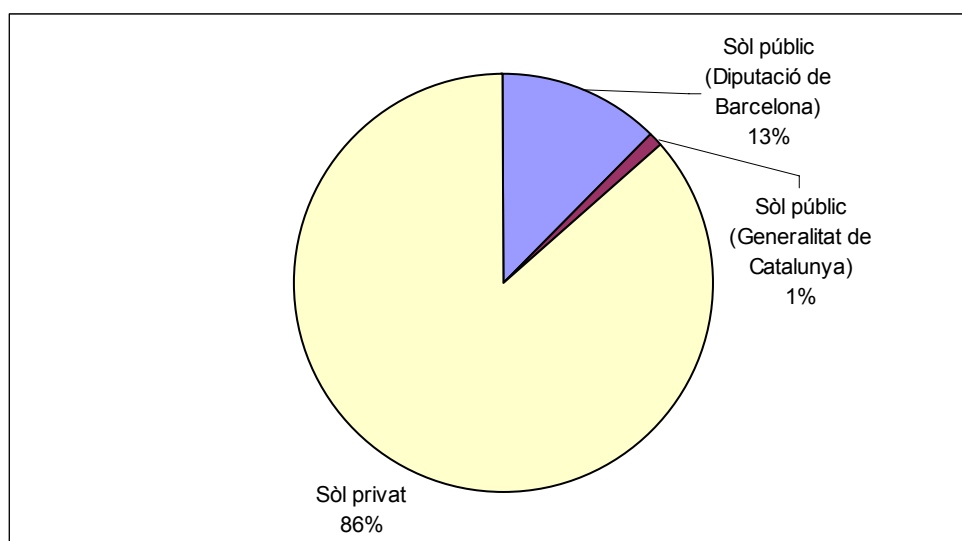

Figura A1. 1.6 Titularitat del sòl al Parc.

Font: Elaboració pròpia a partir de Diputació de Barcelona i Diputació de Girona 2006.

1.5.4 Òrgans de participació i gestió

Les determinacions que estableix el *Pla especial 1977-1978* es duen a terme mitjançant el concurs de l'administració gestora del Parc (la Diputació de Barcelona i la Diputació de Girona) i dos òrgans de participació (el Consell Coordinador i la Comissió Consultiva). Aquesta estructura es manté en el nou *Pla especial* (OTPAT 2006a).

L'estructura organitzativa de l'Àrea d'Espais Naturals de la Diputació de Barcelona fou modificada l'any 2004 amb una notable reestructuració del seu organigrama (Diputació de Barcelona i Diputació de Girona 2005) (veure la Taula A1. 1.8). Les línies estratègiques d'aquesta reestructuració són: la integració de tots els espais protegits dotats de plans especials de protecció impulsats per la Diputació, tant els de gestió directa com els de gestió consorciada, en un únic òrgan de gestió, l'Oficina Tècnica de Parcs Naturals; i la implantació d'una solució organitzativa per impulsar una millor transferència de la informació i els coneixements, en definitiva per garantir la innovació i la recerca en el planejament territorial i

la gestió d'una veritable xarxa de parcs. Això, pel que fa al Parc natural del Montseny, ha comportat la seva integració en una unitat territorial de gestió compartida amb altres dos espais protegits: el Parc del Castell de Montesquiú i l'Espai Natural de les Guilleries - Savassona, i, atès que el Montseny és el Parc amb una estructura tècnica més desenvolupada, això ha comportat, també, l'assumpció d'una certa responsabilitat més àmplia com a «pal de paller» d'aquesta nova unitat territorial, que ha passat a denominar-se Direcció Territorial Nord.

Al seu torn, la Diputació de Girona ha consolidat la línia ascendent dels darrers anys pel que fa als recursos pressupostaris, com també un reforç notable en l'estructura de gestió associada al Parc natural del Montseny, amb una reestructuració de les àrees de Medi Ambient i d'Acció Territorial (veure la Taula A1. 1.9).

El Consell Coordinador, constituït el 17 de març de 1984, pretén garantir la participació i col·laboració en la gestió de l'espai protegit de les diferents administracions públiques amb competències específiques en aquest àmbit territorial i de les organitzacions professionals o específiques directament interessades en la gestió de l'espai natural. Així, està format per diferents membres de la Diputació de Barcelona, la Diputació de Girona, la Generalitat de Catalunya (amb representants del Departament de Medi Ambient i Habitatge i del Departament de Presidència), els alcaldes dels ajuntaments dels municipis del Parc i els presidents del Consell Comarcal d'Osona, la Selva i el Vallès Oriental.

La Comissió Consultiva va ser constituïda el 30 de novembre de 1989 i renovada el 8 de març de 1995, formada per representants d'aquells ciutadans que, per raó de la seva activitat econòmica o participació en els afers públics, volen tenir una participació més activa en el desenvolupament del *Pla especial*. Així, està constituïda per representants de la Diputació de Barcelona, la Diputació de Girona, els ajuntaments, el sector forestal, el sector turístic, els equipaments d'educació ambiental i entitats de lleure i esport, cíviques, culturals, científiques i conservacionistes.

Paral·lelament, des de la Diputació de Barcelona es promou el Cercle d'Amics dels Parcs Naturals, un col·lectiu d'usuaris i simpatitzants dels Parcs Naturals que ofereix als seus socis serveis, informació, activitats i possibilitats de participació voluntària en el manteniment i la gestió dels Parcs (veure l'apartat B1.3.1.1).

Taula A1. 1.8 Organigrama de l'Àrea d'Espais Naturals de la Diputació de Barcelona.

Diputació de Barcelona
President
▶ Àrea d'Espais Naturals
President delegat
Coordinador d'Àrea
▶ Direcció de Serveis d'Espais Naturals
Director
▶ Oficina Tècnica de Planificació i Anàlisi Territorial
Cap de l'Oficina
▶ Oficina Tècnica de Parcs Naturals
Cap de l'Oficina
▶ Direcció Territorial Nord
Director
▶ Unitat de Manteniment, Obres i Serveis
Cap de la Unitat
▶ Unitat de Conservació i Ús Públic
Cap de la Unitat
▶ Direcció Parc del Montseny
Directora
▶ Unitat de Guarderia Zona Ponent
Cap de la Unitat
▶ Unitat de Guarderia Zona Llevant
Cap de la Unitat

Font: Informació facilitada per l'Oficina Tècnica de Parcs naturals de la Diputació de Barcelona (2007)

Taula A1. 1.9 Organigrama d'Espais Naturals de la Diputació de Girona.

Diputació de Girona
President
▶ Àrea d'Acció Territorial
Diputat
▶ Unitat de Medi Ambient i Territori
Diputat
Coordinador
Cap de Medi Ambient
Tècnic d'ús públic del Parc Natural del Montseny

Font: Diputació de Girona 2007.

